Ч. 35. Второк 1 марта (16 лютого) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни. РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10. ПИСЬМА приймають ся лиш франковані. РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт. РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї: на цілий рік К 4·80, на пів року К 2·40, на чверть року К 1·20, місячно . . . К —·40. Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою: на цілий рік К 10·80, на пів року К 5·40, на чверть р. К 2·70, місячно . . . К —·90. Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Ще про подорож ґр. Еренталя до Німеччини. — З балканьского заколоту. — Ревізия конституциї в Персиї.

На суботнішнім засіданю палати послів по промові п. Шумаєра забрав голос в дискусиї над законом о континґенті рекрута п. Козловский. Піднісши з похвалою прикмети австрийскої армії, бесідник зазначив, що в противности до нових заряджень войскової управи в уоруженю полишили ся у войску ще такі закони, які давно належать до пережитих забутків і суть суперечні з духом новітних часів, як приміром: тайне і письменне поступоване карне. Бесідник промовляє за дволітною службою войсковою і упоминає ся о предложенє нового войскового закона. З вдоволенєм треба зазначити, що австрийске правительство покінчило праці в тім напрямі, але суть трудности по стороні угорскій. Опізненє заведеня дволітної служби єсть нещастєм для населеня. Зі взгляду на близьке заведенє дволітної служби підносить бесідник потребу ліпшого знаня полкової бесіди.

Дальше домагав ся заведеня в Галичині науки рільництва і попираня курсів для анальфабетів зі сторони армії.

По п. Козловскім забрав голос міністер краєвої оборони ґен. Ґеорґі і заявив, що не єсть єго виною, що нова войскова процедура карна доси не увійшла в житє. Вказує на инші реформи, які міністерство краєвої оборони перевело в своїм обсязі діланя. Згадав о будові нових касарень, о ріжних заряджених санітарних і заявив, що інституция войска єсть для населеня не лише тягаром, але й добродійством. Пригадує утворенє курсів для анальфабетів войскових, на котрих наука відбуває ся в рідним язиці. Дальше наміром правительства єсть заведенє курсів рільничих, на котрих наука буде вести ся також в рідним язиці, а уділяти еї будуть знатоки. Вкінци просив палату о принятє закона.

П. Цеглиньский пригадав, що войсковий заряд в минувшім році признав хоробрість руских вояків. Кождий Русин стоїть непохитно при достойній особі монарха і при династиї. Колиж нарід рускии відчуває деяку неохоту до войскової служби, то діє ся то длятого, що той нарід не користує ся доси своїми горожаньскими правами в державі, для котрої приносить в жертву житє. Русини не зазнають нічого доброго від автономії. Навіть заключені минувшого року угоди в справі квоти відшкодованя для піднесеня годівлї худоби не додержано. Ті політичні відносини викликують то огірченє руского народа против войскової служби.

Дальше прикро відчуває нарід руский, що оружної сили уживає ся до поліцийної служби при виборах, народних зборах, уличних демонстрациях і страйках. Треба видати остаточно строгі постанови, коли і під якими услівями войско має стояти на услугах політичної адміністрациї. Офіцири і вояки заслугують на то, аби їх звільнено від тої служби. Мимо згаданих надужить теперішна войскова управа єсть зі всіх ділів адміністрациї в тій державі ще найбільше справедлива супротив Русинів з виїмком жандармериї.

По промові ще цілого ряду бесідників замкнено дискусию і вибрано ґенеральних бесідників: „за" п. Маєра, „против" п. Гальбера. По їх промовах і промові справоздавця п. Штайнера, принято предложенє о континґенті рекрутів 191 голосами против 121 у всіх трех читанях.

На тім замкнено засіданє і президент назначив слідуюче на второк рано.

В справі подорожи ґр. Еренталя пише Süddeutsche Korrespondenz, що конференциї між канцлєром Бетман-Гольвеґом а австрийским міністром заграничних справ, дотикаючі тепе-

---

156

ПІРАТ.

З англійского — капітана Марриятa.

(Дальше).

Епископ, чоловік поважний, високого росту, в віці около 60 літ, клячав по середині тої громадки людий, осьвітленої слабо двома чи трема ліхтарнями і то горячо молив ся то уділяв послідної потіхи смертельно раненим морякам, котрих приносили товариші і клали перед ним. Побіч него по одній стороні клячала єго сестріниця, сирота, дівчина сїмпацятьлітна, що як довго він молив ся, не відвертала очий від єго лиця, відтак знов нахилила ся до своїх земляків і потішала їх, коли ті умираючи приймали послїдне благословенє від епископа.

По другій стороні епископа стояв ґубернатор, дон Філіпо Рібієра з своїми двома синами, молодцями в першім цьвіті свого віку, котрі займали вже становища в королївскій службі. На чолі дон Філіпа Рівієри видко було тяжку задуму, він був приготовлений на найгірше і не вірив вже, аби мала прийти звідки поміч. Єго старший син глядів на миле лице Тереси Сильви — лише що того вечера, проходжуючи ся по покладі, заприсягли собі вічну вірність і любов — того вечера ще жили гадкою на будуче незвістне їм щастє.

Капітан португальского корабля перейшов на задний поклад і знов приступив до Антонія, старого моряка, що стояв коло кермового колеса.

— Бачу ще неприятеля крізь дальновид, Антоніо, а однак вже майже від двох годин він не стріляє. Чи не гадаєте, що єго велика армата попсувала ся? Коли би так було, то ми мали би ще надію утечи.

Антоніо похитав головою.

— Бою ся, що маємо лиш дуже мало виглядів, пане капітане, по звуці канони пізнав я вже по першім вистрілї, що она мосяжна; ніякий шунер не міг би мати такої великої зелізної канони. З того виходить, що там дожидають лиш, доки не охолодить ся метал і не розвиднить ся. Одна така канона або дві були би нас уратували, але тепер, коли ворог має перевагу, віддані ми на єго ласку або неласку.

— Що за корабель може то бути? Француский?

— Дав би Бог, аби так було і я вже обітував на той случай срібну лямпу сьвятому Антонію. Коли би так було, то ми мали би надію, що побачимо колись ще нашу вітчину; але дуже бою ся, що так не єсть.

— Отже як гадаєте, Антоніо — який то може бути корабель.

— Розбишацкий, о котрім ми вже тілько чули.

— Христе Боже, заступи нас! Тоді мусимо наше житє продати як найдорожше.

— І я також так гадаю, пане капітане — відповів Антоніо, повертаючи кермове колесо.

Настав день і відкрив шунер, як він безнастанно в тім самім віддаленю плив за кораблем, коли між тим на єго покладі не видко було ніякого руху. Аж коли сонце трохи піднїло ся, появила ся знов над шунером хмарка диму і кулї почали на ново літати довкола португальского корабля. Именно морский розбишака вижидав, аби сонце підняло ся, щоби впевнити ся, чи нема де близько якого иншого корабля і аж тоді мав він кинути ся свою добичу. Португальский капітан велів на заді корабля вивісити свою хоругов, але зі сторони шунера не відповіла ніяка фляга на той зазив. Ще раз засвистіла куля і поцілила поклад нещасливого корабля а ті що вийшли на гору, аби довідати ся, що діє ся, чим скорше вернули назад до своєї крівки.

— Уважайте на керму, Антоніо — сказав португальский капітан — я мушу зійти на долину, аби нарадити ся з ґубернатором.

— Не бійте ся, пане капітане, доки мої старі кости ще купи держать ся, не залишу мого обовязку — відповів старий чоловік, хоч як був утомлений довгою працею і неспанєм.

Капітан зійшов на долішний поклад, де застав зібраних найбільшу часть залоги і подорожних.

— Мої панове — сказав обертаючи ся до ґубернатора і епископа — шунер не показав ніякої фляґи, хоч я велів нашу вивісити. Приходжу, аби довідати ся, що ви постановите. Боронити ся не можемо вже більше і я побоюю ся, що ми дістали ся в руки морского розбишаки.

рішної заграничної політики, мали хід вдоволяючий. То треба піднести супротив голосів заграничної праси, котра хотіла поріжнити Німеччину з Австриєю з причини росийско-австрийского зближеня. Німеччина таке зближене повитає лише з радостию.

Турецке правительство прикладає, здаєть ся, більшу вагу до евентуальної утрати Крети, як якої небудь иншої частини своїх посілостий на півострові. Доказують се енерґічні приготовленя до скріпленя воєнної фльоти. Правительство турецке, як доносить „Reichspost", закупило в Ґданьску чотири судна до нищеня торпедовців о скорости 36 узлів на годину, отже найскорші в сьвіті. Турецкий парлямент ухвалив 100 міліонів, платних ще в сім році, на закупно нових воєнних кораблів, а добровільні складки на ту ціль пливуть обильно. Переговори з анґлійскими варстатами в справі будови нових воєнних кораблів тепер приспішено, а сими днями виплиє на Еґейске море перша дивізия турецкої фльоти, щоби коло грецких берегів відбути маневри.

Ті факти не виключають однак і можливости скорої війни з Болгариєю тим більше, що против Туреччини орґанізує ся поволи балканьска коалиция. Погодили ся навіть Болгария з Грециєю, котрі не удержували з собою ніяких зносин від часу конфіскати грецких церков у всхідній Румелії та прогнаня Греків Болгарами. Спільний інтерес, який тепер зблизив таких споконвічних ворогів як Греків і Болгарів, мусить бути дуже міцний, а єго зреалізоване пильне.

Один з найвизначнійших молодотурків, Назі-бей пише в „Corriere della Sera", що турецко-болгарска війна вже постановлена і то обома сторонами. За два місяці стане на болгарскій границі пів міліона турецкого войска.

Виготовлений грецким правительством проєкт ревізиї конституциї містить такі предложеня: Заграничні піддані можуть в Греції так само як піддані грецкі вступати до державної служби. Буджет мусить бути полагоджений в часі звичайної сесиї палати. В одній сесиї палата може бути лише раз відрочена. До полагодженя кождого закона досить двох читань, замість дотеперішних трех. Голосоване буде відбувати ся картками. В часі війни посольска ненарушимість може бути частинно знесена. Вік вимаганий до вибираємости на посла знижає ся з 30 на 25 літ. Вибираними можуть бути і офіцири. Верифікацию виборів переводить трибунал касацийний. Безпосередне право виборче до вибору бурмістрів зносить ся.

Новинки.

Львів, дня 28 лютого 1910.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский виїхав в справах урядових до Відня.

— **Іменованя.** П. Міністер зелізниць іменував віцесекретаря міністерияльного, др. Стефана Бахніцкого, секретарем міністерияльним в Міністерстві зелізниць.

— **Є. Е. Преосьв. Митрополит** гр. Андрій Шептицкий виїхав вчера, в неділю дня 27 с. м. по полудни до Відня.

— **Вправи войскові краєвої оборони.** На оногдашнім засіданю палати послів поставили пос. Айзенгут і товариші внесеня, в котрім завзивають правительство: 1) щоби внесло проєкт закона, котрий би зніс 28-дневні вправи войскові а установив час для вправ краєвої оборони так само як і при лінії на 13 днів: — 2) щоби в порозуміню з міністерством війни зарядив, що потреба, щоби для відбуваня вправ войскових були заведені три реченці і щоби господарів покликувано до вправ лиш в тім реченци, в котрім они могли би без шкоди для своїх господарских інтересів покидати господарство.

— **Скриня за сховок.** Поліция в Кошицях робила минулої пятниці ревізию в помешканю якоїсь Мариї Бухнер підозріної о то, що вивозить молоді дівчата за границю і торгує ними. При тім не хотіла Бухнерова ніяк дати ключа до якоїсь великої тяжкої скрині, а тоді детективи казали завезти ту скриню гічками на поліцию. Коли там завізвано шльосаря і він отворив скриню, знайдено в ній омлівшу молоду дівчину. Показало ся, що Бухнерова, коли довідала ся, що іде ревізия сховала дівчину до скрині і там єї замкнула.

— **Красні реалісти.** З Монахова доносять: Директор банку Людвик в Бамбергу в Бавариї дістав в послідних днях кілька листів, в котрих єму і єго синови загрожено смертию на случай коли до назначеного реченця не зложить під поданою адресою 300.000 марок. Банкір дав о тім знати на поліцию, а тота вислідила, що листи писали два 13-літні ученики реальної школи. Коли обох реалістів потягнено до одвічальности, оправдували ся они тим, що робили то лиш із жартів.

— **Смерть подругів на зелізнім весілю.** Із Загребу доносять про таку подію: В Подгоріци в Чорногорі обходили сими днями двоє староньких людий 65-ті роковини свого вінчаня в присутности около пятьдесять гостий. Підчас обіду старенька ювилятка нараз впала на землю і померла до кількох хвиль. Чоловік єї не відозвав ся ані словом лиш приступив до померлої і вкляк коло єї тіла. Коли сьвященик приступив до него і хотів єго піднести, побачив, що й він вже неживий. Обоє подруги дожили до 85 р. і пережили з собою 65 літ в як найбільшій згоді і любови.

— **Про нещасливу пригоду** яка стала ся на подвірю у фабриці Бачевеких, про котру ми оногди коротко згадали, доносять тепер, що погибший від сеї страшної пригоди робітник Лучек (не Луцик) був чоловіком літ 60 і не мав ніякої родини. Пригода стала ся слідуючим способом: До фабрики привезли два робітники фіру румовища до засипуваня. Підчас коли один з них побіг по лопату, а поводи замотав на люшню, другий, як раз той Лучек, не хотячи очевидно чекати пігнав коні, котрі затягнули віз в браму і приперли єго так нещасливо до стіни, що вісь воза роздерла єму ногу від коліна аж до уда, а що найстрашнійше розірвала єму бючку і коров зачала з него так борзо сплывати, що ледви єго піднесено і внесено до канцеляриї фабрики як він вже й помер. Завізвана поготівля ратункова і лікар міский не мали вже кого ратувати.

— **Огні.** В Дидьківцях під Коломиєю згоріла оногди в ночи фабрика паперу п. Александра Мізевича, що виробляла папір до опаковуваня соли. Шкода виносить 150.000 К і була обезпечена.

✝ **Померли:** Антін Дуткевич, ем. зелізничий помер у Львові дня 26 лютого в 78 р. житя. — Адам Стефан Кахникевич, учитель народний помер у Львові дня 26 лютого в 78 р. житя. — В Коломиї помер Адольф Алексевич, авекультант судовий в 30 р. житя.

— **Грізний страйк.** У Філядельфії вибух ґенеральний страйк трамваєвої служби. Страйкарі висадили у воздух великий будинок, де находила ся реміза ваґонів. Вибух знищив около 750 ваґонів. Між страйкарами а поліциєю та войском прийшло до кровавих конфліктів. З обох сторін стріляно. Три особи вбито, 9 ранено тяжко і кількасот легко. Арештовано яких 1.500 осіб. Всеж таки заворушеня тревають дальше. В четвер товпа добула ся до фабрики ваґонів і стала весь нищити. Виступило войско і дало кілька сальв, на котрі страйкарі відповіли також кулями. Богато осіб ранених.

— **По пяти роках.** Пять літ тому назад щез був десь без сліду 7-літний тоді синок зарібниці Н. Подоляньскої. Надармо матір, котрої брала єго розпука, шукала за дитиною. По кількох днях знайдено тіло якогось хлопця, літ около 7, в Лисиничах коло Львова, котрого тіло однак було так вже надпсоване, що годі було єго розпізнати. Власти безпечности припускали, що то син Подоляньскої і завізвали єї, щоби розпізнала дитину а хоч она не могла рішучо сказати, що то єї дитина, бо лице було вже зовсім відгнило, то все-таки власти судові потягнули єї до одвічальности і засудили на 14 днів арешту за то, що недоглядала дитини.

Минуло пять літ від того часу, аж нараз

— Морского розбишаки! — скрикнуло кількох моряків, зі страхом хрестячись.

— Тихо мої добрі люди — сказав спокійно єпископ — що тепер треба би робити — говорив, обертаючи ся до капітана — того я не можу сказати, я чоловік мира і не надаю ся до воєнної ради. Дон Рібієра, я полишаю то вам і вашим синам. Не дрожи, дорога Тересо, чиж ми всі не стоїмо під опікою Всевишного?

— Мати Божа, змилосерди ся над нами! — скрикнула Тереса.

— Ходіть, мої сини — сказав дон Рібієра — підемо на поклад і там нарадимо ся; нехай ніхто за нами не іде! Чого виставляти на небезпечність житє, яке може бути має ще вартість.

Дон Рібієра і єго сини пійшли за капітаном на поклад і там зложили з Антоніом нараду.

— Маємо ще лиш один спосіб — замітив старий моряк по якімсь часі. — Велить здоймити нашу флаґу, щоби здавало ся, що ми хочемо піддати ся. Тоді неприятель наблизить ся до нас і буде пробовати або з шунера або з своїм лодок вдерти ся на наш поклад. На всякий спосіб пізнаємо з того, хто він, а коли будемо мати до діла з морским розбишакою, то мусимо продати наше житє як найдорожше. Я можу на певно сказати, що коли здоймемо нашу флаґу, неприятель сейчас наблизить ся до нас. В хвили, коли він від'їде до нас, прикажіть людям готовити ся до борби на смерть або житє.

— Добре кажете, Антоніо — відповів губернатор — війдіть, пане капітане і велїть здоймити хоругов. Побачимо тоді, що зробить неприятель. Ходіть на долину, мої сини і загрійте людий до борби.

Як Антоніо сказав, так і стало ся; скоро здоймлено хоругов, заперестав шунер пальби і розпустив вітрила. Підплив під бік корабля і на вершку головної щогли появила ся — страшна чорна хоругов. Ще раз посипав ся град куль з єго пушок на портуґальский корабель і заки ще дим розійшов ся, ударили о себе стіни обох кораблів з великою силою, а на поклад занятого корабля кинули ся бородаті пірати.

Портуґальскі моряки разом з відділом вояків творили все ще досить значну силу. Вид чорної хоругви на хвилю всіх налякав, але відтак розпука додала їм відваги.

— За ножі, люди, за ножі! — крикнув Антоніо і кинув ся перший на вдираючих ся на поклад розбишаків, а за ним побігли другі.

— Кров за кров! — відповів на то перший керманич розбишацкого корабля і підняв шаблю над головою Антонія.

— Маєш, чогось хотів! — крикнув Антоніо і вбив ніж в серце розбишака. Але в тій самій хвили повалив ся і він на землю, аби більше не встати.

Розпочала ся борба на смерть і житє; але в наслідок чисельної переваги і дикої хоробрости побідили розбишаки. Каін в супроводі Гевкурета кинув ся наперед і валив всьо на землю, що єму під руки попало. Одним сильним ударом розчерепив голову дон Рібієри, другим повалив єго старшого сина, між тим як меч Гевкурета пробив груди молодшого. Портуґальский капітан вже упав і єго моряки не могли довше удержати ся. Настала загальна різня і так само скоро, як полягли портуґальскі моряки, так скоро тіла їх поскидано в море. За яких пять минут не лишив ся на покладі нещасливого корабля ні один живий Портуґалець.

(Дальше буде).

в пятницю вечером на порозї Подоляньскої з'явив ся якийсь недужий хлопчина і крикнувши „мамо"! кинув ся їй на шию. Подоляньска пізнала зараз, що то єї дитина. З розмови з дитиною довідала ся мати, що то якийсь селянин, Іван Муцак, зпід Бібрки перед пяти роками стрітивши малого Юзька на улици, забрав єго з собою на село, обіцюючи єму, що на селї буде єму лїпше як у бідних родичів в місті. Дитину уживано до робіт господарских і хлопчина був вдоволений з того. В послїдних тиждíях зробила ся хлопцеви рана на шиї. Муцак не хотів єго лїчити і вигнав із села. Хлопець приблукав ся до Львова і тут на площи Краківскій допитав ся до матери. В суботу рано явила ся Подоляньска в судї карнім і домагала ся укараня несовістного Муцака.

— **Хороба віденьского бурмістра дра Люеґера.** В хвили, коли се пишемо, др. Люеґер може вже й розстав ся з сьвітом. Се однак не стане на перешкодї познакомити наших читачів з хоробою того чоловіка, котрого уважано не лиш у Відни за найпершого, але котрий своєю енерґією, своїми неспущими трудами около добра міста і тої части суспільности, що найбільше потребувала помочи, зискав собі так велику славу, що перед ним клонили ся не лиш єго прихильники і почитателї, але навіть противники і вороги. Сего чоловіка, котрого не лиш задля єго незвичайно сильної волї, але також задля дуже сильного і здорового орґанізму називано у Відни „зелїзним мужем", того зложила і кинула на ложе смерти тяжка хороба, звана діяборес або цукрова хороба, на котру штука лїкарска доси ще не могла придумати зовсім певного ліку. Єсть то хороба ниркова, при котрій з мочею відходить також і цукор і звідси єї назва „цукрова". Хороба та так ослабила дра Люеґера, що він майже вже зовсім ослі і не міг анї перейти ся без провідника, анї що небудь прочитати. До сеї хороби прилучила ся ще й инша. Лїкарі запускали недужому під шкіру на плечах розпуск соли. Отже в тім місци, де тонесенькими мов ігла кінчик сикавочки втикано в шкіру, зробив ся боляк, того рода, які творять ся часто у недужих на цукрову хоробу. Задля великого болю, який робив той боляк недужому, лїкарі остаточно рішили ся прорізати єго, щоби випустити ту гниль, яку недужа кров не могла вже витягнути з тїла. Але підчас коли они ждали на загоєнє рани, зробив ся коло неї ще більший і більше болючий боляк. І сей боляк треба було прорізати а до того ще й як страшно: аж на 18 цм. вздовж і 7 цм. впоперек! Здавало ся, що в той спосіб гниль вийде з тїла. Лїкарі ждали кілька днів, гадаючи, що зелїзна сила того чоловіка все якось переможе. Та дармо ждали. Заналенє місце зачало ще більше гнити і болї стали ще більші а лїкарі мусїли знов взяти ся до ножа. Сим разом прорізали они запалене місце на вид звізди в промірі 25 цм., позагинали 11 кінчиків шкіри і розкрили цїле запалене місце та зачали виймати з тїла цїлі грудки гнили величини гороха, яких там повно було наробило ся. Але видко, що й то не помогло, бо хоч після послїдних вістий запаленє перестало ширити ся то все-таки стан недужого єсть того рода, що майже нема ніякої надії на удержанє єго при житю.

Телеґрами.

Відень 28 лютого. Нинїшний ранний бюлєтин о станї здоровля дра Люеґера констатує: Живчик 88, теплота 37·9, стан серця і легких незмінені. Функциї нирок і стан сил зменшають ся. Притомність хвилями уступає.

Відень 28 лютого. Редактор „Fremdenblatt-у" Людвик Гевесї, нинї рано відобрав собі житє вистрілом з револьвера.

Відень 28 лютого. Міністер справ заграничних гр. Еренталь вернув з Монахова.

Відень 28 лютого. Намістник др. Бобржиньский прибув тут вчера вечером зі Львова.

Білград 28 лютого. Переговори межи сербским а російским правительством в справі подорожи короля Петра до Петербурга довели до успішного висліду. Цар прийме короля в Петербурзї з кінцем марта. Точний реченець буде оголошений сими днями.

Неаполь 28 лютого. Корабель, на котрім їхали жінка і донька б. президента Рузвельта, стовкнув ся вчера в пристани з кораблем сиґнальовим і сей послїдний в однїй мінутї затонув. Капітан і 16 людий залоги виратували ся.

Константинополь 28 лютого. „Єні Ґазетта" доносить, що в Ялова над морем Мармора вибухла незнана хороба, на котру в коротким часї згинуло 300 осіб.

Атини 28 лютого. Палата постановила в найблизший четвер взяти під наради проєкт ревізиї конституциї.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, $5·^{50}$, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, $10·^{30}$.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), $9·^{44}$, $6·^{29}$*), $11·^{55}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) $9·^{28}$, 6·13*), $11·^{39}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.

З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, $11·^{25}$.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10·^{45}$.

До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: $5·^{53}$*), 6·32, 1·49*), $6·^{50}$, $10·^{54}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·–.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).